

andre former for vurdering af, om de studerende har nået de mål, som uddannelserne sigter imod.

Det er ikke tidligere fastsat, i hvilke tilfælde studerende kan relegeres. Sanktionen kan i hvert fald kun anvendes i tilfælde af meget grove overtrædelser af den akademiske disciplin, såsom grove tilfælde af eksamensnyderier og lignende. Det må derfor antages, at relegation af en studerende vil forekomme yderst sjældent. Spørgsmål om relegation afgøres i de konkrete tilfælde af konsistorium, jfr. § 9, stk. 3, men relegation kan af den studerende indbringes for undervisningsministeren, jfr. § 35.

Stk. 4 svarer til gældende lovs § 2, stk. 3, 2. pkt.
Stk. 5 svarer til gældende lovs § 2, stk. 4.

Til § 3.

Bestemmelserne i stk. 1 svarer i realiteten til den gældende lovs § 3, stk. 1. Den ændrede formulering skyldes en ændret struktur og eventuelle ændrede betegnelser for de enkelte kollegiale organer. Den i stk. 2 omtalte statut er nærmere omhandlet i bemærkningerne til § 9, stk. 2.

Til kapitel 2.

I overensstemmelse med de betragtninger, der er gjort gældende under de almindelige bemærkninger ovenfor, er rektors stilling og kompetence udførligere beskrevet end i den gældende lov. Rektor (og prorektor inden for sit område) er den eneste, der har en umiddelbar handlebeføjelse. Han er chef for administrationen, og administrativ bistand til kollegiale organer ydes efter hans bestemmelser.

Til § 4.

Første punktum svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2, og angiver dels, at rektor er legitimeret til at handle på institutionens vegne, dels at der ikke er andre, der er legitimeret undtagen efter speciel bemyndigelse fra rektor. Det er en konsekvens heraf, at alle skrivelser fra institutionen skal ekspederes gennem rektors (eller prorektors) kontor.

Til § 5.

Formålet med denne bestemmelse er at understrege rektors og dermed administrationens stilling i forbindelse med forberedelse og udførelse af de kollegiale organers beslutninger. Rektor må her stå i forbindelse med vedkommende kollegiale organer, jfr. § 24, stk. 3, men det er rektor, der afgør, i hvilket omfang sagerne skal forberedes i administrationen.

Rektors kontrolfunktion over for lovligheden af de kollegiale organers beslutninger er for så vidt

ikke ny, idet undervisningsministeriet ved flere lejligheder har givet udtryk for, at institutionsledelsen har en sådan opgave, og med denne bestemmelse vil man undgå, at en lang række sager i henhold til § 35, stk. 2, indbringes for undervisningsministeren.

I sidste punktum foreslås der åbnet adgang for en delegation af bemyndigelse fra de kollegiale organer til en rektor og dermed til administrationen af de mere rutineprægede sager, f. eks. sager om individuel meddelelse af immatrikulation, hvor der har dannet sig en fast praksis for, hvilke foruddannelser der kan give adgang, selv om de normale betingelser ikke er opfyldt. Der er ikke i lovforslaget i øvrigt adgang til at delegere afgørelser til de kollegiale organers formænd, men der er en hjemmel til, at rådene kan henlægge deres afgørelser til udvalg.

I stk. 2 er der åbnet adgang for rektor til at afgøre hastesager. Dette kan tænkes såvel i tilfælde, hvor der ikke er tid til at indkalde vedkommende kollegiale organ, eller hvor det ikke kan forventes, at f. eks. quorumkravet kan opfyldes (i ferieperioder eller lignende). Endvidere kan rektor handle i tilfælde, hvor et kollegialt organ i øvrigt ikke kan fungere. Sådanne afgørelser skal forelægges konsistorium (eller dets forretningsudvalg) og vedkommende kollegiale organ i førstkommande ordinære møde eller eventuelt i et ekstraordinært møde. Denne efterfølgende forelæggelse sker kun til efterretning for vedkommende kollegiale organer, som ikke kan ændre rektors beslutning. Såfremt vedkommende organer mener, at rektors afgørelse er forkert, kan de give udtryk herfor. Rektor bør tilstræbe at finde frem til den afgørelse, som det kompetente organ ville have truffet, og han kan derfor rette henvendelse til de personer, der efter hans skøn vil kunne vejede ham, jfr. herved stk. 4.

Til § 6.

Prorektors bistand ved varetagelsen af rektors opgaver må finde sted efter aftale mellem rektor og prorektor. Dette kan evt. fastsættes i statuten, men fordelingen af opgaver mellem dem kan ikke gennemføres mod rektors ønsker.

Til § 7.

I modsætning til gældende lov er det i stk. 1 foreslået, at administrationen er til rådighed for rektor alene og ikke for de kollegiale organer.

Dette medfører selvsagt ikke, at der ikke skal stilles administrativ bistand til rådighed, men kun at dette skal ske efter aftale med rektor.